

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 4/02-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí v pléne zloženom z predsedu Jána Mazáka a členov Juraja Babjaka, Eduarda Báránya Alexandra Bröstla, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Jána Klučku, Lajosa Mészárosa, Štefana Ogurčáka a Daniela Švábyho, predbežne prerokoval návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky zastúpených JUDr. Jánom Drgoncom, advokátom Advokátskej kancelárie Csekés, Világi, Drgonec & partners, Sasinkova 12, Bratislava, na preskúmanie súladu čl. I. bodu 38 (§ 40) zákona č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov, § 2 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania a opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 28. novembra 2001 č. 18576/2001-71, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania uverejneného Oznámením Ministerstva financií Slovenskej republiky pod č. 496/2001 Z. z. s čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4, čl. 123 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a b) Ústavy Slovenskej republiky a o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na začatie konania o súlade čl. I. bodu 38 (§ 40) v spojení s bodom 75 (§ 110a ods. 6) zákona č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov, § 2 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania, opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 28. novembra 2001 č. 18576/2001-71, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania uverejneného Oznámením Ministerstva financií Slovenskej republiky pod č. 496/2001 Z. z. s čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4, čl. 123 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. P o z a s t a v u j e účinnosť

- a) čl. I. bodu 38 (§ 40) a bodu 75 (§ 110a ods. 6) zákona č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov,
- b) vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania,
- c) opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 28. novembra 2001 č. 18576/2001-71, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania uverejneného Oznámením Ministerstva financií Slovenskej republiky pod č. 496/2001 Z. z.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 21. januára 2002 doručený návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Bratislava, (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpených JUDr. Jánom Drgoncom, advokátom Advokátskej kancelárie Csekés, Világi, Drgonec & partners, Sasinkova 12, Bratislava, na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a b) Ústavy Slovenskej republiky, a to § 40 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v návrhu označeného ako § 40 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) s čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 4 a čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ďalej § 2 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania (ďalej len „vyhláška“) s čl. 19 ods. 2 a 3 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4, ako aj s čl. 123 a čl. 152 ods. 4 ústavy, opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 28. novembra 2001 č. 18576/2001-71, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania uverejneného Oznámením Ministerstva financií Slovenskej republiky pod č. 496/2001 Z. z., v návrhu označené ako „oznámenie“ (ďalej len „opatrenie“) s čl. 123 v spojení s čl. 1 ods. 1, s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4 a s čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy.

Pred rozhodnutím ústavného súdu o súlade uvedených právnych predpisov požaduje navrhovateľ pozastaviť účinnosť § 40 zákona, účinnosť § 2 vyhlášky a účinnosť opatrenia vzhľadom na to, že uvedené právne predpisy ich označené (ustanovenia) môžu podľa jeho názoru ohroziť základné práv a slobody.

Súčasne tiež navrhovateľ požiadal, aby ústavný súd preskúmal súlad všetkých troch napadnutých predpisov s ústavou v jednom spoločnom konaní bez ohľadu na stupeň ich právnej sily, ako aj o to, aby ústavný súd pokladal vec za naliehavú a podľa § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prerokoval vec mimo poradia, v akom došlo na ústavný súd.

V konaní o samotnom návrhu žiada vysloviť tento nález:

„1. Ustanovenie § 40 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl.19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, ani s čl. 1 ods. 1 a čl.13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

2. Ustanovenie § 2 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 495/2001 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o členení majetku na účely podania majetkového priznania nie je v súlade s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, ani s čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky a § 40 ods. 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 152 ods. 4, čl. I ods. I, čl. 13 ods. I písm. a) a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

3. Oznámenie Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 496/2001 Z. z. o vydaní opatrenia, ktorým sa ustanovuje vzor majetkového priznania nie je v súlade s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl.1 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 13 ods. 4 a čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky, ani s § 40 ods.3 zákona č. 493/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov.“

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania návrhu dospel k záveru, že návrh má všetky požadované náležitosti a nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto prijal návrh navrhovateľa na ďalšie konanie. Ústavný súd prijal na ďalšie konanie v spojitosti s § 40 zákona aj § 110a ods. 6 zákona, nakoľko s týmto ustanovením bezprostredne súvisí a vytvára právny základ pre jeho realizáciu.

Ústavný súd vyhovel požiadavke navrhovateľa postupovať v konaní podľa § 26 zákona o ústavnom súde vzhľadom na naliehavosť veci.

Ústavný súd na základe žiadosti navrhovateľa po prijatí návrhu na ďalšie konanie rozhodol o pozastavení účinnosti § 40 zákona, účinnosti vyhlášky a účinnosti opatrenia, pretože dospel k záveru, že ich ďalším uplatňovaním v rozsahu a spôsobom upravenými týmito právnymi predpismi môže dôjsť k ohrozeniu práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 ústavy), ako aj práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o fyzických osobách podliehajúcich režimu podávania majetkových priznaní (čl. 19 ods. 3 ústavy) a v súlade s prijatím napadnutého zákona na ďalšie konanie pozastavil aj účinnosť § 110a ods. 6 zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2002

